

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către societatea cu răspundere limitată „Montevideia”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Montevideia” împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenient accesoriu Procuratura Generală a RM cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Montevideia” și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 24 martie 2015

c o n s t a t ă

La data de 16 decembrie 2014 SRL „Montevideia” a înaintat în instanța de judecată cerere împotriva Ministerului Justiției al RM solicitând încasarea din bugetul de stat în beneficiul SRL „Montevideia” a sumei de 264712,38 lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, în anul 2010 Ghecev Ivan a activat în funcție de director la SRL “Montevideia”, ÎCS “Business Market” SRL și prim vicedirector la ÎCS “Comontel Grup” SRL.

Susține că la data de 21.04.2010 a acționat în instanța de judecată Inspectoratul Fiscal Pricipal de Stat și Consiliul r-l Ialoveni solicitând restituirea sumei în mărime 6759365 lei cu titlu de impozite pe venit achitate în plus.

Menționează că, acționând în instanța de judecată organele de stat, din motiv de răzbunare, Centru pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și Procuratura Anticorupție au întreprins un șir de acțiuni ilegale în privința sa, a familiei sale, precum și a întreprinderilor fondate și conduse de către acesta. La 16 iunie 2013, 16 iulie 2013 și la 23 noiembrie 2013 de către angajații Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și Procuratura Anticorupție au fost

ridicate ilicit documente contabile și de activitate, inclusiv serverul cu baza de date electronice a contabilității a trei întreprinderi inclusiv SRL „Montevideia”, care ulterior la data de 25.02.2013 i-au fost restituite de către noul organ Centrul Național Anticorupție și Procuratura Anticorupție, ca urmare a clasării cauzei penale nr. 2010036604 la data de 01.02.2013.

Afirmă reclamantul că, prin încheierea din 05.08.2010 a judecătorei Buiucani mun. Chișinău (dosar nr. 10-174/10) organele au fost obligate să restituie toate documentele contabile ridicate la 16.06.2010 fiind anulate actele emise.

De asemenea, indică că prin decizia din 05.08.2010 a Curții de Apel Chișinău (dosar nr. 21r-182/2010) a fost casată încheierea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 15.07.2010 (dosar nr. 11-1790/10) privind autorizarea perchezițiilor în oficiile întreprinderilor ÎCS „Business Market” SRL, ÎCS „Comontel-Grup” SRL și SRL „Montevideia” și la domiciliile sale, a familiei și a rudelor.

Mai indică că prin încheierea judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 09.11.2010 (dosar nr. 10-266/10) acțiunile întreprinse repetat de Centru pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și Procuratura Anticorupție din 16.07.2010 au fost constatate ilicite, au fost anulate actele de ridicare a documentelor contabile precum și acordarea posibilității continuării activității economice a întreprinderilor.

Susține reclamantul că, Centru pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și Procurorii Anticorupție nu s-au conformat dispozițiilor instanțelor judecătorești, nu au restituit documentele contabile și de activitate, serverul cu baza de date electronice a contabilității ridicate la 16 iunie și repetat la 16 iulie 2010 a întreprinderilor menționate supra.

După care, mai indică reclamantul că prin încheierea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 27.12.2010 (dosar nr. 10-369/10) au fost repetat obligate organele de urmărire penală să restituie toate documentele contabile și de activitate, serverul cu baza de date electronice a contabilității, fiind mulate actele emise. Însă, nici de această dată CCCEC și Procurorii Procuraturii Anticorupție nu s-au conformat hotărârii instanței judecătorești și nu au restituit documentele ridicate ilicit de la sediile oficiilor întreprinderilor menționate, inclusiv de la SRL „Montevideia”.

Consideră că, angajații Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și a Procuraturii Anticorupție din motive de răzbunare, au întreprins un șir de acțiuni ilegale, prin care au stopat activitatea întreprinderilor pe o perioadă de 2 ani și 7 luni (16.06.2010 - 05.02.2013).

Precizează că în urma efectuării unui audit interior s-a depistat impozite și taxe în sumă achitate în plus la bugetul de stat, iar când s-a adresat organelor abilitate a primit refuz de a-i fi restituite aceste sume pe motivul expirării termenului de prescripție.

Notează reclamantul că la data de 08.04.2014 a depus la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat cerere cu privire la restituirea sumei achitate în plus a impozitelor și taxelor în sumă de 263789,33 lei.

Prin răspunsul nr. 01-14/4-2344 din 19.04.2013 organul fiscal i-a refuzat restituirea impozitelor și taxelor achitate în plus, din motiv că a fost omis termenul de 6 ani prevăzut de art.266 alin. (1) Titlu V din Codul Fiscal.

Mai indică reclamantul că, tot la 08.04.2013 a înaintat organului vamal o altă cerere cu privire la restituirea drepturilor de import achitate în plus în sumă de 923,05 lei. Prin răspunsul nr. 28/20-5129 din 29.04.2013, Serviciul Vamal i-a refuzat restituirea impozitelor achitate în plus, motivând că a expirat termenul stabilit de aceeași normă fiscală, sumele fiind stinse.

Sușține reclamantul că, deoarece în perioada 16 iunie 2010 - 25 februarie 2013, SRL „Montevideia” nu dispunea de documentele contabile și de activitate, serverul cu baza de date electronice a contabilității nu a putut verifica sumele impozitelor și taxelor achitate în buget și respectiv, nu putea cere de la organele abilitate, prin lege, restituirea lor, fapt ce a servit omiterea termenul de prescripție stabilit prin art.266 alin. (1) Cod Fiscal.

Solicită reclamantul încasarea din bugetul de stat în beneficiului său a sumei în mărime de 264712,38 lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală.

Prin hotărîrea din 24 martie 2015 a judecătoriei Buiucani mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Montevideia”.

Prin decizia din 29 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de SRL “Montevideia”; s-a casat hotărîrea din 24 martie 2015 a judecătoriei Buiucani mun. Chișinău și s-a emis o nouă hotărîre de admitere a cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Montevideia”.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016 s-au admis recursurile declarate de Procuratura Generală a RM și de Ministerul Justiției al RM, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015 cu remiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016 s-a respins apelul declarat de SRL “Montevideia” și s-a menținut hotărîrea judecătoriei Buiucani.

La 29 septembrie 2016 SRL „Montevideia” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 martie 2015 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată la pronunțarea hotărîrii și deciziei au interpretat în mod eronat legea și au dat o apreciere arbitrară probelor.

Sușține că instanța de apel n-a reflectat în hotărîrea sa motivele care au dus la formarea datoriei statului față de SRL „Montevideia”, rezultată din plata impozitelor.

Or, plata impozitelor în plus nu se consideră o încălcare a legislației fiscale.

Indică că instanța a omis să se pronunțe și asupra probelor din dosar care confirmă că motivul din care cauză SRL “Montevideia” în perioada 18 februarie 2015 pînă la 01 aprilie 2013 nu a desfășurat nici o activitate, s-a datorat unor acțiuni ilicite a Biroului Vamal Bender.

Consideră că aprecierea instanței privind faptul că după refuzul IFS mun. Chișinău societatea nu ar fi intervenit în instanța de judecată cu o cerere de revendicare a sumei respective, nu a solicitat repunerea în termenul de prescripție omis, prezentând probe care ar justifica omiterea întemeiată, este neîntemeiată.

În această ordine de idei, efectuarea măsurilor operative de investigații este obligația organului de urmărire penală, care are drept scop de a descoperi circumstanțele și persoana care a comis infracțiunea, precum și necesitatea expedierii cauzei penale în instanța de judecată în temeiul legii și pentru stabilirea răspunderii penale .

Astfel, rezultă expres că la dosar lipsesc careva probe ce ar confirma că recurentul ar fi omis exercitarea drepturilor sale, prejudiciul fiind cauzat exclusiv din cauza acțiunilor, inacțiunilor sale.

Examinînd temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Montevideia” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației

prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Montevideia”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Montevideia” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat